

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Theoderici Regis Qvondam Ostrogothorum & Italiæ

Cochlaeus, Johannes

Ingolstadii, 1544

VD16 C 4410

De Salvatri Provinciarum gubernatione & publica subiectorum utilitate
Cap. XII.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb00004354-8

debat, uel titulis ingrauauit, uel priuata usurpatione detinuit
mox ei prædium, cuo alio eiusdem meriti, uobis imminentibus,
a peruersore reddatur, ut crudelibus damnis afflito, pie
tatis nostræ remedio consulamus. Quod si posthac qualibet
occasione sape memoratum Castoriū natus ille artifex nos
cere tentauerit, Quinquaginta librarū Auri multa protinus
feriatur, sitq; maior cruciatibus poena, respicere illæsum quæ
uidere defyderauit afflictum. Et factum, quod cunctas pro
tinus tēperet accorrigat potestates. Prætorij præfectus bac
chari non est in humiliis læsione permisus. Et cui a nobis aſ
surgitur officiendī potestas miseris abrogatur. Hinc omnes
intelligant, quo amore delectamur æquitatis, ut & potentia
nostrorū iudicium uelimus imminucere, quatenus bona co
scientiae possimus augere.

Sunt & alia immunera eiusdē Regis pro iustitia & æqui
tatis obſeruatione rescripta. In quibus uoluit proprijs quoq;
commodis dispendium fieri potius, quam ut legum tenore et
uigor inullo deberet in obliquum a via recta & regia deto
queri, sed hæc exempli gratia ſufficiant.

*DE SALVTARI PROVINCI
rum gubernatione & publica ſubiectorum
utilitate Cap. XII.*

Quam diligenter prouiderit Rex iste commoditatibus
ubiq; ſuorum tum in Italia tum in alijs prouincijs sub
iectorū, ex multis ſupra recitatis eius Epistolis & rescriptis
facile cognoscitur, ut tamen manifestius id unicuique pateat,
libet alia quædam ea de re ſubijcere exempla, quæ uideātur
imitatione & laude digna.

Sic ergo ſcripsit uniuersis Provincialibus Galliarum, quas
Kk recens

recens è manib[us] Francorū eripuerat sibiq[ue] subiugauerat.
Libenter (inquit) parendum est Romanæ consuetudini,
cui estis post longa tempora restituti. Quia gratius ibi reges
suis est, ubi profectum uestros constat habuisse maiores. Atq[ue]
ideo in antiqua libertate, Deo præstante, reuocati, uestimini
moribus togatis, exuite barbaricm, abiçcite mentiu[m] crudeli-
tatem. Quia sub æquitate nostri temporis non uos decet uis
ueremoribus alienis. Proinde de necessitatibus uestris innata
nobis consuetudine cogitantes, quod foeliciter dictum sit,
spectabilem virum Gemellum, Vicarium præfectorum, si
de nobis et industria cōprobatum, ad componendā prouinciam
credidimus dirigendum, sperantes, in nullo cum posse
delinquere, qui nobis peccates grauiter intelligit displicere.
Quapropter ordinationibus eius ex nostris iussionibus obes-
dite. Quia eū credimus uobis profutura decernere. Recipite
paulatim iuridicos mores. Non sit nouitas molesta qua pro-
ba est. Quid enim potest esse foelicius, quam homines de so-
lis legibus cōfidere, & casus reliquos nō timere? Iura publica
certissima sunt humanæ uitæ solatia, infirmorum auxilia,
potentū ſrena, Amate, unde & securitas uenit, & conſcienc-
tia proficit.

Sic & Seueriano viro Illustri scripsit, ut Suauiae prouinci-
cialibus rectius prospiceret, in hæc uerba, lucticiæ ratio per-
detur esse suadet, excedentes reprimere, ut ad cunctos possit quietis sua-
Pannonia uitas peruenire. Nam quemadmodum æquabilitas agitur, si
Quam Pto uiires mediocrum conſurgere non finantur? Proutcialium
Iomeus Sa[nti] maria uocat itaq[ue] nostrorū ſep̄tius querela cōperimus, poffeffores Idoneos
Suauiae nō ſolum cauſarum ſuarum trihutariam functionē
in tenuē refilſſe fortunam, uerum etiam ſcelerata cōmertia
aliquid exinde ſuis applicare compendijs, ut functio publica
commoditas ſit priuata. Hoc quidem per plurimos defyde-
rauimus corrigi, ſed haçtenus in tuā laudem uidetur potuisse
differri

Quatenus fides haberetur acceptior, quando post multos
neglectus, studium uestrum efficacissime comprobatis. Atq[ue] ideo prudentia, qua natus es, uniuersum possessorem, consy^g Aequabilitas iustitia, te iubemus inspicere, & æquabilitatem tributi tas tributi, hac ratione moderari, ut quæ sub alijs facta est omnium redemptione cassata, pro possessionum atq[ue] hominū qualitate Assis publicus imponatur. Sic enim & iustitia perficitur, & vires nostrorum prouinciali subleuantur. Eos autem, quos sine iussione nostra censum imposuisse constiterit, & pro lisbito suo quorundam onera in alios proiecerunt, legum seueritas insequatur, ut omnia illis detrimēta fiant, quibus in competenter damna fecerunt.

Similiter scripsit de Hispania rectius ordinanda Il^s
Iustibus uiris Ampelio & Lueriae, in hunc modum. Decet Hispanie
provincias, regno nostro, Deo auxiliante subiectas, legibus Prouicia Re
& bonis moribus ordinari. Quia illa uita vere hominum est, si Theode
quæ iuris ordine continetur. Nam beluarū ritus est, sub casu
uiuere. Quæ dū rapiendi ambitu seruntur, improuisa temes
titate succumbunt. Agrum suum deniq[ue] à dumosis sentibus
doctuspurgat Agricola, quia laus excolentis est, si agreste so
lum dulcissimis fructibus amoenetur. Si quies suauissima
populi, & tranquilla dispositio regionum, præconiū probas
ture esse regnantum. Multorum itaq[ue] querela comperimus,
in prouincia Hispaniae, quod summum inter mortales crīmē
est, uitas hominum uaga præsumptione populari, & leuum
occasione causarum subire multos interitum, sic mala pace
quasi ludo corrunt, quanti uix potuissent cadere sub necesi
tate bellorum. Dehinc nō Polipticis publicis, ut moris est,
sed arbitrio cōpulsorum suggestur prouincialium subias
cere fortunæ. Quod genus evidentis est præda, pro illius uo
luntate dare, qui ad suum commodum amplius festinat exi
gere. Cui rei nos Regali prouidentia succurrere cupientes,

Kk ff sublimitatem

sublimitatem vestram per universam Hispaniam loco mun
neris credidimus destinandam. Ut sub ordinationis nostrae
nouitate, in ueterate posse consuetudini licere.

Et post multa. Exactorum quoque licentia fertur amplius
a provincialibus extorqueri, quam nostro cubiculo constat
in fieri. Quod diligent examinatione discussum, ad huc vos
modum functiones publicas reuocare decernimus, quem Alar
rici atque Eurici temporibus constat illatas.

Officium
rectoris pro
uincie,

Denique in generali Rectoris provinciae formula, inter alia
sic scribit. Respic quantum dederint leges, & ad mensuram
te potestatis extende. Tibi fiscalium tributorum credita mon
stratur exactio. Constat esse tuæ fidei commissum, principi
renunciare, quid in provincijs probatur emergere. Tu etiam
senator, ibidem residentem, iuberis audire. Tu in Praefectos
rum militem cum ipsis tantum conscientia vindicare, tuum
nomen in scriptoribus iusserunt Honoratis provincialibus
antefieri. Quid de te aestimatum sit, datur aduerti, cui tot uis
tentur nobiles potuisse postponi. Additur, quod a principe
frater uocaris, ut nobilitate præciosi nominis a uilitate criminis
nuntollereris. Cogitat antorū hominum tibi commissa esse tor
tunas, fama erunt nostri temporis tui mores. Est uita con
tinens, ut possis in alios esse iudex. Prima aequitas est a se
præsules inchoare, ut debeant criminosi metuere, quem ne
queunt similem repere.

Hæc sunt nimis certa paternæ curæ boni principis erga
subditos suos testimonia, per quæ declaratur, quâta sit sub
rectorum felicitas, talis subesse principi.

DE BELLORVM PERITIA
O armata defensione Cap. XIII.

Quantus